

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/129/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623216964
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5623216964.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako rodičia, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov: matka D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, G. D. - H. D., t. č. bytom I. XXXX/XX, G. D., zastúpená: JUDr. Ing. Ivana Kožáková, advokátka so sídlom Garbiarska 2583, Liptovský Mikuláš a otec J. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, G. D. - H. D., v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/115/2023-340 zo dňa 23.10.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/115/2023-340 zo dňa 23.10.2024 potvrdzuje. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. zveril maloletú A. a maloletú A. do osobnej starostlivosti matky; výrokom II. zveril maloletú C. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s tým, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v nepárnych kalendárnych týždňoch od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 07.45 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa do 07.45 hod., matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v párnych kalendárnych týždňoch od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 07.45 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 07.45 hod. Rodič, ktorému končí interval osobnej starostlivosti, odovzdá maloleté dieťa v školskom zariadení maloletého dieťaťa na začiatku školského vyučovania o 07.45 hod. Preberajúcemu rodičovi začína interval osobnej starostlivosti odovzdaním maloletého dieťaťa do školského zariadenia o 07.45 hod. rodičom, ktorému interval osobnej starostlivosti skončil. Rodič, ktorému začal interval osobnej starostlivosti, splní povinnosť prevzatia dieťaťa aj jeho fyzickým prevzatím zo školského zariadenia na konci školského vyučovania alebo činnosť školského klubu, ktoré dieťa v škole navštevuje. Ak deň odovzdania a prevzatia dieťaťa nie je dňom školského vyučovania, alebo maloleté dieťa sa nemôže z vážnych dôvodov zúčastniť vyučovania, rodič, ktorému končí interval osobnej starostlivosti, o tom ihneď informuje rodiča, ktorému začína interval osobnej starostlivosti a odovzdá maloleté dieťa rodičovi, ktorému začína interval osobnej starostlivosti v mieste bydliska rodiča, ktorému začína interval osobnej starostlivosti o 07.45 hod; výrokom III. rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok; výrokom IV. rozhodol, že styk maloletej A. a maloletej A. s otcom neupravuje a ponecháva na dohodu rodičov; výrokom V.1. rozhodol, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletou C., v každom párnom kalendárnom roku od 28.12. od 14.00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 14.00 hod., od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom roku vždy od 24.12.

od 14.00 hod. do 28.12. do 14.00 hod., od 15. 07. od 18.00 hod. do 01.08. do 10.00 hod. a od 15.08. od 18.00 hod. do 31.08. do 16.00 hod.; počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho Veľký piatok od 09.00 hod. do utorka nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod.; počas jarných školských prázdnin pre Žilinský samosprávny kraj každý nepárny kalendárny rok od nedele od 09.00 hod. predchádzajúcej začiatku školských prázdnin do nedele posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod.; počas jesenných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od 09.00 hod. dňa, ktorým sa prázdniny začínajú do 18.00 hod. dňa, ktorým sa prázdniny končia; rodič, ktorému končí styk, odovzdá dieťa rodičovi, ktorému začína styk v mieste bydliska rodiča, ktorému podľa rozhodnutia súdu začína styk; rodič, ktorému začína styk prevezme dieťa od rodiča, ktorému končí styk v mieste bydliska rodiča, ktorému začína styk s dieťaťom; výrokom V.2. upravil styk s maloletou C. v každom nepárnom kalendárnom roku od 28.12. od 14.00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 14.00 hod., od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod., v každom párnym kalendárnom roku vždy od 24.12. od 14.00 hod. do 28.12. do 14.00 hod., ďalej v dobe od 15.07. od 18.00 hod. do 01.08. do 10.00 hod. a v dobe od 15.08. od 18.00 hod. do 31.08. do 16.00 hod.; počas veľkonočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho Veľký piatok od 09.00 hod. do utorka nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod.; počas jarných školských prázdnin pre Žilinský samosprávny kraj každý páry kalendárny rok od nedele od 09.00 hod. predchádzajúcej začiatku školských prázdnin do nedele posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod.; počas jesenných školských prázdnin každý nepárny kalendárny rok od 09.00 hod. dňa, ktorým sa prázdniny začínajú do 18.00 hod. dňa, ktorým sa prázdniny končia; -rodič, ktorému končí styk, odovzdá dieťa rodičovi, ktorému začína styk v mieste bydliska rodiča, ktorému podľa rozhodnutia súdu začína styk; rodič, ktorému začína styk prevezme dieťa od rodiča, ktorému končí styk v mieste bydliska rodiča, ktorému začína styk s dieťaťom; výrokom VI. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 200,- EUR mesačne, na výživu maloletej A. výživným vo výške 180,- EUR mesačne a na výživu maloletej C. výživným vo výške 100,- EUR mesačne od 12.12.2023, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; výrokom VII. povolil otcovi splácať zameškané výživné za obdobie od 12.12.2023 do 31.10.2024 na maloletú A. vo výške 749,96 EUR splátkami po 100,- EUR spolu s bežným výživným, počnúc doručením rozsudku, pod podmienkou straty výhody splátok, na maloletú A. vo výške 812,78 EUR v splátkach po 100,- EUR spolu s bežným výživným, počnúc doručením rozsudku, pod podmienkou straty výhody splátok a na maloletú C. vo výške 145,15 EUR v splátkach po 50,- EUR spolu s bežným výživným, počnúc doručením rozsudku, pod podmienkou straty výhody splátok; výrokom VIII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd, citujúc článok 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 28 zákona o rodine, § 36 ods. 1 zákona o rodine, § 24 ods. 3 zákona o rodine, § 25 ods. 1 zákona o rodine, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6 zákona o rodine, § 63 ods. 1, 2 zákona o rodine, § 65 ods. 1, 2 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine, § 77 ods. 1 zákona o rodine mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že rodiča maloletých detí sú manželia, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Osobnú starostlivosť o maloletú A. a maloletú A. zabezpečuje matka, vo vzťahu k maloletej C. zabezpečujú osobnú starostlivosť striedavo rodičia v týždenných intervaloch. Tento spôsob starostlivosti o maloleté deti rodičia praktizujú približne od 27.03.2023. Maloletej C. striedavá osobná starostlivosť vyhovuje, maloletej A. a maloletej A. nie. Medzi matkou a maloletou A. a A. sa podľa okresného súdu vytvorila silnejšia citová väzba, sú si navzájom veľmi blízke, čo môže prameniť zo spôsobu spoluzitia rodičov v spoločnej domácnosti, pretože matka zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloleté deti v prevažnej miere a otec zabezpečoval finančné potreby rodiny. Maloletá C. ako najmladšie dieťa v rodine vníma otca inak ako staršie maloleté, pretože otec zmenil svoje správanie, keď sa manželstvo rodičov začalo rozpadáť. Začal sa intenzívnejšie venovať maloletým deťom, čo najlepšie prijímala maloletá C.. Je zjavné, že maloletá A. a maloletá A. neboli na intenzívnu starostlivosť zo strany otca zvyknuté a boli viac citovo pripútané k matke. Ku dňu rozhodovania okresného súdu mala A. XX rokov, A. XX rokov a C. X rokov. Zaužívaný spôsob starostlivosti maloletým deťom vyhovuje, nemajú problémy v škole s prospechoch, ani správaním. Okresný súd konštatoval, že všeobecne sa za ideálne považuje, ak súrodenci vyrastajú spolu s obidvoma rodičmi, ktorí majú harmonický vzťah v láskyplnom prostredí a všetko ostatné je vecou individuálnych pomerov a potrieb jednotlivých členov rodiny. Aj keď úroveň komunikácie medzi rodičmi má rezervy, ani jeden z rodičov úmyselne neovplyvňuje maloleté deti v neprospech toho druhého. Maloleté deti nejavia známky konfliktu lojality a priamo vyslovovali svoje názory, pričom nie je neobvyklé, ak maloleté dieťa preferuje niektorého z rodičov. Podľa názoru okresného súdu autoritatívne rozhodnutie, ktorým by bola zmenená forma starostlivosti v rodine zastabilizovaná, by mohlo negatívne zasiahnuť do života maloletých detí. Rodičia

prirodzene rešpektovali preferencie maloletých detí, hoci sa so situáciou úplne nestotožnili. Pokiaľ ide o zastupovanie maloletých detí a správu ich majetku, okresný súd zveril toto oprávnenie oboj rodičom.

3. Styk maloletej A. a maloletej A. s otcom okresný súd neupravil súdnym rozhodnutím, nakoľko otec výslovne styk upraviť súdnym rozhodnutím s maloletými deťmi nežiadal. Rešpektuje želanie maloletých detí a ponecháva na nich, aby sa sami rozhodli, v akom rozsahu a kedy sa s ním budú stretávať. Matka žiadala úpravu styku otca s maloletými deťmi len pre prípad zverenia všetkých maloletých detí do jej osobnej starostlivosti. Okresný súd upravil styk maloletej C. s rodičmi, ktorá je zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, počas sviatkov a školských prázdnin úprava styku má prednosť pred úpravou intervalov striedavej osobnej starostlivosti.

4. K úprave vyživovacej povinnosti, okresný súd konštatoval, že výživné má spotrebný charakter a jeho výška je závislá od potrieb detí a možností a schopností rodičov, maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Okresný súd prihliadol k osobným majetkovým a príjmovým pomerom otca, matky ako aj odôvodneným potrebám maloletých detí. Na základe vykonaného dokazovania určil výživné na maloletú A. vo výške 200,- EUR mesačne, maloletú A. vo výške 180,- EUR mesačne a na výživu maloletej výživné C. 100,- EUR mesačne, ktoré považoval za adekvátne. Rozhodol aj o určení dlžného výživného, ktoré umožnil otcovi splácať v splátkach pod následkom straty výhody splátok. Okresný súd nevyhovel návrhu matky na určenie výživného na tvorbu úspor, pretože rodičia sporia maloletým deťom na účet stavebného sporenia a otec previedol zo zisku obchodnej spoločnosti značné sumy na účet stavebného sporenia všetkých troch maloletých detí. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52, § 57, § 58 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „CMP“).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec a navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie vykonaním ďalších navrhnutých dôkazov preukazujúcich opodstatnenosť udelenia výchovného opatrenia matke, resp. oboj rodičom, keďže ich nevykonal okresný súd, hoci to navrhol a na ich základe vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a doplnenie rozsudku ohľadom udelenia výchovného opatrenia matke, resp. oboch rodičov. Uviedol, že už na prvom pojednávaní podal návrh na nariadenie výchovného opatrenia rodičov za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a nastavenia pravidiel, čo, kedy a akým spôsobom komunikovať medzi rodičmi, aby sa vyhol neustálym útokom od matky na jeho osobu, a to na každom pojednávaní a nielen v prejednávanej veci. Okresný súd sa týmto jeho návrhom bez odôvodnenia nezaoberal a nevykonal dôkazy preukazujúce opodstatnenosť a účelnosť takéhoto opatrenia, ktoré žiadal. Podstatným dôvodom udelenia výchovného opatrenia matke je podľa otca skutočnosť, že matka ho označuje za nerešpektujúceho a neústupčivého voči vôli druhým, pritom sama nerešpektuje vôľu maloletých detí ohľadom ich zverenia do starostlivosti rodičov. Neustále trvá na tom, aby maloleté deti žili stále spolu, aj keď o to tieto deti nestoja a aby chodili k nemu od štvrtku do nedele každý druhý týždeň všetky tri spolu, aj keď maloletá A. a maloletá A. to tak nechcú. Naproti tomu, maloletá C. chce s ním tráviť celý týždeň. Matka sebecky sleduje výhradne svoj záujem rozvíjať takmer 5-ročný mimomanželský vzťah so svojím partnerom počas času, kedy by boli maloleté deti u neho. Napriek tomu, že viac ako rok a pol sa praktizuje striedavá osobná starostlivosť o maloletú C., matka neopodstatnene vyjadruje, že maloletá C. nemala možnosť výberu, a to napriek záverom šetrenia kolízneho opatrovníka v oboch domácnostiach, ktorý konštatoval, že nemá pocit, že by bola otcom akokoľvek maloletá ovplyvňovaná vo svojich vyjadreniach, ako chce a s kým chce žiť a tráviť čas. Ďalším nezanedbateľným dôvodom uloženia výchovného opatrenia matke maloletých detí podľa otca je, že matkine vyjadrenia pred súdom nemajú povahu skutkových tvrdení k veci samej a nie sú popretím jeho tvrdení. Patria skôr na rozhovor s odborníkom na rodinné záležitosti ako na súdne pojednávanie. Na základe týchto skutočností má otec za to, že nariadenie výchovného opatrenia matke je opodstatnené.

6. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Komunikáciu medzi rodičmi dlhodobo vníma ako vážne narušenú, nepovažuje však za najvhodnejšie autoritatívne nariadiť rodičom výchovné opatrenie, oveľa vhodnejšie sa mu javí forma dobrovoľného absolvovania psychologického poradenstva spoločne oboj rodičmi. V takomto prípade môže byť poradenstvo efektívnejšie, ak rodičia sú spolupracujúci a sami majú nezištný záujem na úprave rodičovského vzťahu.

7. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch, ako aj vzhľadom na zjavnú neopodstatnenosť otcom podaného odvolania. Otec vo svojom

odvolaní síce označením príslušných zákonných ustanovení uviedol zákonné dôvody svojho odvolania, tie však bližšie nešpecifikoval, žiadnym spôsobom nepopísal a rovnako tak ani v konaní pred súdom prvej inštancie svoj návrh nešpecifikoval a nezdôvodnil tak, ako to predpokladá zákon. Z jeho odvolania nie je zrejmé, v čom konkrétne vidí naplnenie odvolacích dôvodov v tomto konaní, ktoré konkrétne jeho návrhy nemali byť vykonané súdom a ktoré skutočnosti mali byť nimi preukazované. Rovnako neurčito prednášal otec svoje návrhy aj v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom nebolo zrejmé, čo konkrétne ich vykonaním sleduje, resp. aký význam by vykonanie ním navrhovaných dôkazov malo na predmet konania, ktorým bola výlučne úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. V jedinom prípade otec neurčito popísal dôvod svojho odvolania a to to, že okresný súd sa nezaoberal udelením výchovného opatrenia rodičom, na čo sú podľa jeho názoru preukázateľne splnené podmienky. S týmto názorom otca sa nestotožnila, rovnako ani s jeho presvedčením, že sú splnené podmienky na uloženie výchovného opatrenia. Nie je podľa matky pravdivým ani tvrdenie otca, že sa okresný súd nezaoberal nariadením výchovného opatrenia, pretože sa na jednom z pojednávaní okresný súd vyjadril, že v danom prípade nevzhladá dôvod na takýto postup, pretože matka má preukázateľne snahu s otcom vecne komunikovať. Naopak, je to otec, ktorý nie je schopný vecne a operatívne komunikovať s ňou o potrebách maloletých detí, a to ani v prípade maloletej C., u ktorej sa práve on domáhal nariadenia striedavej osobnej starostlivosti. V konaní popisovala viacero situácií, kedy bol postoj otca na úkor maloletej C., príp. na úkor maloletej A. a maloletej A.. Napriek tomu sa postoje otca v konaní nezmenili k lepšiemu, prehýbili sa až do antagonistických postojov, ktoré v konaní neraz otec verbalizoval, či už vo vzťahu k nej alebo vo vzťahu k jej právnej zástupkyňi. Ak by malo byť niekomu uložené výchovné opatrenie, malo by byť uložené práve otcovi, ktorý nie je schopný preklenúť sa cez rozvod ako taký už niekoľko mesiacov. Otec neoznačil ani nepredložil jediný dôkaz preukazujúci opodstatnenosť jeho návrhu na uloženie výchovného opatrenia a rovnako tak síce takýto návrh verbalizoval v konaní, avšak viac ho nezdôvodnil. Ak otec poukazoval na útoky voči jeho osobe z jej strany, žiadneho takéhoto útoku si nie je vedomá. Dôrazne poprela tvrdenia otca, že by mala znižovať jeho rodičovské schopnosti, či potupovať jeho dôstojnosť. Nemá potrebu tak robiť, naopak, jej úlohou bolo aj je, aby sa vzťah otca s maloletou A. a s maloletou A. napravil, pretože mužský vzor vo svojom živote obe potrebujú a tento im ona nie je schopná nahradiť. Rovnako dôrazne poprela, že by udržiavala dlhotrvajúci mimomanželský vzťah, o ktorom sa otec v odvolaní zmieňuje, so žiadnym partnerom nežije v spoločnej domácnosti, žiaden 5-ročný vzťah s partnerom nemá. V prenajatom byte žije len s maloletými deťmi. Tvrdenia otca sú ničím nepodložené.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, preto ho v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

9. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

10. Po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasíť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne

postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd primárne vo vzťahu k odvolaniu otca konštatuje, že toto neobsahuje žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu viažucu sa vecne k uvedeným výrokom rozsudku okresného súdu. Odvolateľ je pritom povinný vymedziť, z akých konkrétnych nezákonných krokov, postupov, úkonov, úvah, hodnotení či záverov sa mal súd prvej inštancie voči nemu dopustiť v procese vydania napadnutého rozhodnutia či priamo rozhodnutím samotným a rovnako je povinný ozrejmiť svoj právny náhľad na to, prečo má ísť o nezákonnosť (tzv. odvolacie dôvody podľa § 365 – 366 CSP v spojení s § 62 – 63 CMP). Ohľadom právnej argumentácie sa odvolateľ nemôže uspokojiť len so všeobecným odkazom na určité ustanovenia zákona bez súvislosti s konkrétnymi skutkovými námietkami. Odvolateľ musí uviesť, aké aspekty dejov, či okolností uvedené v rámci skutkových tvrdení považuje za základ ním tvrdenej nezákonnosti (obdobne rozsudok rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Azs 92/2005).

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd považoval vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav za preukázané, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú A. a maloletú A., v jej starostlivosti neboli zistené nedostatky, pričom s ich zverením do osobnej starostlivosti matky otec súhlasil. Pokiaľ ide o zverenie maloletej C. do striedavej osobnej starostlivosti, okresný súd ustálil túto formu starostlivosti ako súladnú s najlepším záujmom maloletej, zvyrazňujúc potrebu pokračovať v zaužívanom spôsobe starostlivosti o maloleté deti, bez zistenia jeho negatívnych dopadov na ne. Forma zverenia maloletých detí je v súlade aj s ich prejavými názormi (ods. 21 napadnutého rozsudku okresného súdu). Vo vzťahu k úprave rozsahu styku s maloletými deťmi otec neuviedol žiaden konkrétny odvolací návrh, pričom súdom prvej inštancie upravený rozsah styku otca s maloletými deťmi rešpektuje ich právo na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ako aj právo na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Odvolací súd dodáva, že otec neprodukoval rovnako žiadne argumenty/dôkazy, ktoré by spochybňovali súdom stanovenú výšku výživného, či preukazovali jej neprimeranosť. Súd prvej inštancie správne ustálil osobné a majetkové pomery otca, matky, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí, ktorých výšku otec v odvolacom konaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Po vykonaní odvolacieho prieskumu potom odvolací súd konštatuje, že v odvolaní otca neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu v žiadnej jeho časti.

13. Pokiaľ ide o odvolanie otca smerujúce k (ne)uloženiu výchovného opatrenia, odvolací súd konštatuje, že o tomto odvolacom návrhu nebolo možné v prejednávanej veci rozhodovať. Z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/115/2023-394 zo dňa 21. mája 2025 jednoznačne vyplýva, že návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia bol vylúčený na samostatné konanie. Návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia po jeho vylúčení už nie je súčasťou predmetu prejednávanej veci, teda predmetom konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Odvolacie námietky otca v tejto časti boli preto podľa odvolacieho súdu, právne irelevantné a nemôžu byť predmetom odvolacieho prieskumu.

14. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „....Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia.“

15. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP

a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 2 CSP, a to i v časti rozhodovania okresného súdu týkajúceho sa rozhodnutia o náhrade trov prvoinštančného konania.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.